

da se, at vi saa temmelig har opbrugt de ordentlige Formue- og Indkomstskatter. Det er kun den ordentlige Indkomst- og Formueskat, vi tænker paa at opkræve. At den kan forøges med en Tillægsskat, skal jeg saa meget mindre se bort fra, som jeg selv har antydnet for det Udvalg, som blev nedsat angaaende Skattelovforslagene, at saadant kan blive nødvendigt, uden at jeg kan have nogen Mening om, i hvilket Omfang eller om det overhovedet vil være nødvendigt.

Saa er der endelig de indirekte Skatter. Naar man omtaler indirekte Skatter, maa man naturligvis gøre det med en vis Forsigtighed, thi indirekte Skatter er jo ikke noget, som det høje Ting holder af at høre omtalt. En Forøgelse af de indirekte Skatter kan naturligvis finde Sted. Jeg tør maaske sige, at i Forvejen er tre Partier sikkert imod den, dels det radikale Venstre, dels Socialdemokratiet, dels Partiet Venstre. Hvorledes det konservative Folkeparti stiller sig, er jeg ikke ganske klar over. Jeg kunde tænke mig, at Partiets Agitatorer vilde opløfte et højt Skrig i Anledning af, at man kunde tænke sig Muligheden af en Forhøjelse af de indirekte Afgifter, maaske Partiets. — hvad skal jeg kalde dem — Matadorer, i Forhold til Agitatorerne, vilde være mere tilbøjelige til en saadan Forhøjelse. Hvad mig angaar, skal jeg hverken anbefale eller ikke anbefale sligt, men kun fremstille, hvordan Forholdet er. Hvis man vil gaa til en Forøgelse af de indirekte Skatter, har man fortrinsvis de fiskale Satser paa Varer som Kul, Petroleum, Sukker, The, Kaffe, Kakao o. s. v. Jeg kan ikke nægte, at Muligheden er der, at man kunde gaa til procentvis Forhøjelse af alle Toldafgifter. Jeg tror ikke, det vil indbringe stort, hvis man ikke vil komme i overmaade store Vanskeligheder af forskellig Art, ogsaa i Forhold til Udlandet. Jeg tror ikke, det vil indbringe stort mere end 30—40 Mill. Kr. Man kan være stillet saaledes, at man bliver nødt til at skaffe disse Penge. Derom tør jeg intet sige, og det er ogsaa et Fremtidsspørgsmaal, men man skal dog gøre sig klart, at det efter min Mening heller ikke er ubegrænsede Beløb, der kan skaffes ad denne Vej. Man kan skaffe noget, og — det er det eneste, jeg vil sige

i denne Sammenhæng til Ros for de indirekte Skatter, af hvilke jeg beskyldes for at være en hemmelig Tilbeder, hvad jeg ikke er — medens der kan være den Fare ved en meget høj Indkomst- og Formueskat, at Folk kan unddrage sig denne i en vis Forstand ved Forbrug, ved at opbruge Indkomsten og Formuen — og det ser man i høj Grad er Tilfældet i visse Lande i Europa i dette Øjeblik; der klages i høj Grad over, at Befolkningen ikke mere vil spare —, kan man ikke unddrage sig de indirekte Skatter paa en saadan Maade, tværtimod, ved Forbrug forøger man de indirekte Afgifter. Men jeg indrømmer, at dette ikke er tilstrækkelig Anbefalingsgrund overfor det høje Folketing til at tænke paa sligt, og jeg maa altsaa sige, at jeg tænker heller ikke paa i Øjeblikket paa nogen Vis at foreslaa forøgede indirekte Skatter udover det, som nu er vedtaget af den høje Rigsdag i de Skattelove, som jeg har faaet gennemført i Slutningen af forrige Rigsdagssamling.

Saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, ser det altsaa ud, som om det truer med Underskud for indeværende Finansaar. Hvor stort, kan jeg ikke sige. Men en Mulighed er der for, at Indtægterne stiger til mere end det, jeg har nævnt; og at Muligheden er der for, at Udgifterne kan begrænses paa visse Omraader, kan jeg heller ikke nægte. Endelig spiller Udgifterne paa § 26 delvis ind med her; disse Udgifter er jo af anden Art end de almindelige. Men paa den anden Side, naar vi i Fjor fik et Underskud paa 16 Millioner, vil et Kasseunderskud af lignende Art i indeværende Aar absolut gøre de finansielle Tilstande vanskelige. Nogen Overflod er der altsaa ikke i Danmark, i alt Fald ikke i Statskassen i Øjeblikket. Jeg tror, at jeg bør fremhæve dette, ogsaa af den Grund, at man ikke i Øjeblikket — heller ikke paa den anden Side Grænsen — skal gøre sig alt for store Forhaabninger om, hvad Danmark kan udrede. Jeg anser det for overmaade heldigt — det bliver til en vis Grad til min egen Ære, jeg siger det —, at vi fik Genforeningslaanet paa det Tidspunkt, vi fik det. Det vilde have været langt vanskeligere at faa Laanet ind paa samme Maade nu, og jeg kan ikke tænke mig, at det vilde